

CỨU SỐNG NHỜ THÁNH LỄ

... Vì công ăn việc làm, tôi bị bó buộc phải di chuyển đó đây, rảo quanh khắp thủ đô Paris của nước Pháp. Có lúc đi bộ có khi đi métro. Mỗi ngày, tần tảo ngược xuôi như thế, tôi vẫn giữ thói quen lần hạt Mân Côi không ngừng. Tôi dâng ngày sống cho THIÊN CHÚA.

Vào một buổi sáng, lúc đang ở "Khu Latinh", tôi bỗng được thúc giục phải gọi điện thoại cho người bạn gái tên Nicole. Nicole làm việc trong một thư viện ở đại lộ Voltaire. Tôi nhìn quanh nhìn quất xem

có trạm điện thoại công cộng nào không. Nhưng tuyệt nhiên không thấy. Tôi lại tiếp tục vừa đi vừa cầu nguyện. Tôi xin Chúa soi sáng cho biết, đó có phải là điều đến từ THIÊN CHÚA hay không. 10 phút sau, tôi lại cảm thấy nôn nóng, như có người thôi thúc tôi phải gọi điện thoại cho Nicole.

Tôi tự hứa sẽ gọi điện thoại ngay, nếu tôi thấy một phòng điện thoại công cộng. Đúng lúc ấy, tôi đứng trước sở Bưu Điện, đối diện với trụ sở Nghị Viện. Và đây là lần thứ ba, tôi cảm thấy thúc bách phải gọi điện thoại, không được trì hoãn. Tôi vội vàng bước vào, và nhảy hai ba bậc cấp, xuống tầng trệt. Vừa quay xong số điện thoại, Nicole nhắc ống và trả lời ngay. Tôi chưa kịp mở lời thì Nicole nói một hơi, giọng khẩn khoản:

- Marcô ơi, hãy cứu giúp! Tôi đang bồng một bé gái sắp chết. Nó là con của bà hàng xóm, người Bắc Phi. Con bé xanh dờn và không thở được nữa!

Tôi liền hứa sẽ cầu nguyện cho đứa bé và cúp điện thoại. Trong lòng tôi lúc ấy, tôi biết rõ thế nào Chúa cũng cứu sống đứa bé.

Tôi tự nhủ:

- Phải đến ngay một thánh đường, tham dự một Thánh Lễ, để cầu nguyện cho đứa bé thoát chết.

Tôi vào một nhà thờ và tìm xem có vị Linh Mục nào sắp dâng Thánh Lễ không. Đúng lúc ấy, một vị Linh Mục đang mặc áo lễ, chuẩn bị dâng Thánh Lễ. Như có sức mạnh thôi thúc, tôi tiến đến bên vị Linh Mục và nói:

- Thưa Cha, một bé gái đang lâm nguy, sắp chết. Xin Cha vui lòng dâng Thánh Lễ này cầu cho bé thoát chết. Xin Cha cũng báo cho những người tham dự Thánh Lễ để mọi người hiệp ý cầu nguyện cho đứa bé.

Vị Linh Mục vui vẻ nhận lời.

Tới phần dâng lễ vật, vị Linh Mục trang trọng tiến về phía giáo dân và nói:

- Một bé gái đang chiến đấu với tử thần trong lúc này. Tôi dâng Thánh Lễ cầu cho bé và xin tất cả anh chị em cùng hiệp ý với tôi, cầu cho bé.

Mọi người cảm động lắng nghe lời vị Linh Mục chủ tế nói. Tự nhiên trong lòng tôi lúc ấy, nảy ra tư tưởng chắc chắn: "đứa bé sẽ sống!" Và khi đến phần hiệp thông, tôi rước lễ với tâm tình cảm tạ ngợi khen lòng nhân lành bao la của THIÊN CHÚA.

Thánh Lễ kết thúc. Tôi nôn nóng gọi điện thoại ngay cho Nicole. Nicole hân hoan báo tin:

- Cô bé bắt đầu thở được, một thời gian ngắn sau khi tôi gọi điện thoại cho bạn và vào lúc nhân viên cấp cứu đến.

Đúng thật là đứa bé được cứu sống nhờ ơn lành vô biên của Thánh Lễ.

... "THIÊN CHÚA là Đấng không vị nể ai, nhưng cứ theo công việc mỗi người mà xét xử. Vậy nếu anh em gọi Ngài là CHA, thì anh em hãy đem lòng kính sợ mà sống cuộc đời lữ thứ này. Anh em hãy biết rằng không phải nhờ những của chóng hư nát như vàng hay bạc mà anh em đã được cứu thoát khỏi lối sống phù phiếm do cha ông anh em truyền lại. Nhưng anh em đã được cứu chuộc nhờ máu huyết của Con Chiên vẹn toàn, vô tỳ-tích là Đức Chúa GIÊSU KITÔ" (1Phêrô 1,17-19).

("Le Ciel Parmi Nous", Editions Bénédictines, 1997, trang 31-33)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt